Ik zag een foto en opmerking geplaatst door Ton Neleman op FB van een postdrop door een Neptune van 320 bij het weerschip Cumulus dat op de Oceaan lag.
(Buiten de Cumulus was er ook de Cirrus. Zij bevonden zich beurtelings op een vaste positie. Deze posities werden respectievelijk Ocean station Mike en Kilo genoemd).
Het betreffende schip gaf het weer en andere bijzonderheden op de oceaan en ter plekke, door aan onder andere het KNMI en fungeerde tevens als een aanvliegbaken en informatie station voor vliegverkeer afkomstig uit Amerika richting Europa en andersom. Er waren meer van deze schepen. Ik heb een kort verhaal over één van deze soort vluchten die ik heb meegemaakt.

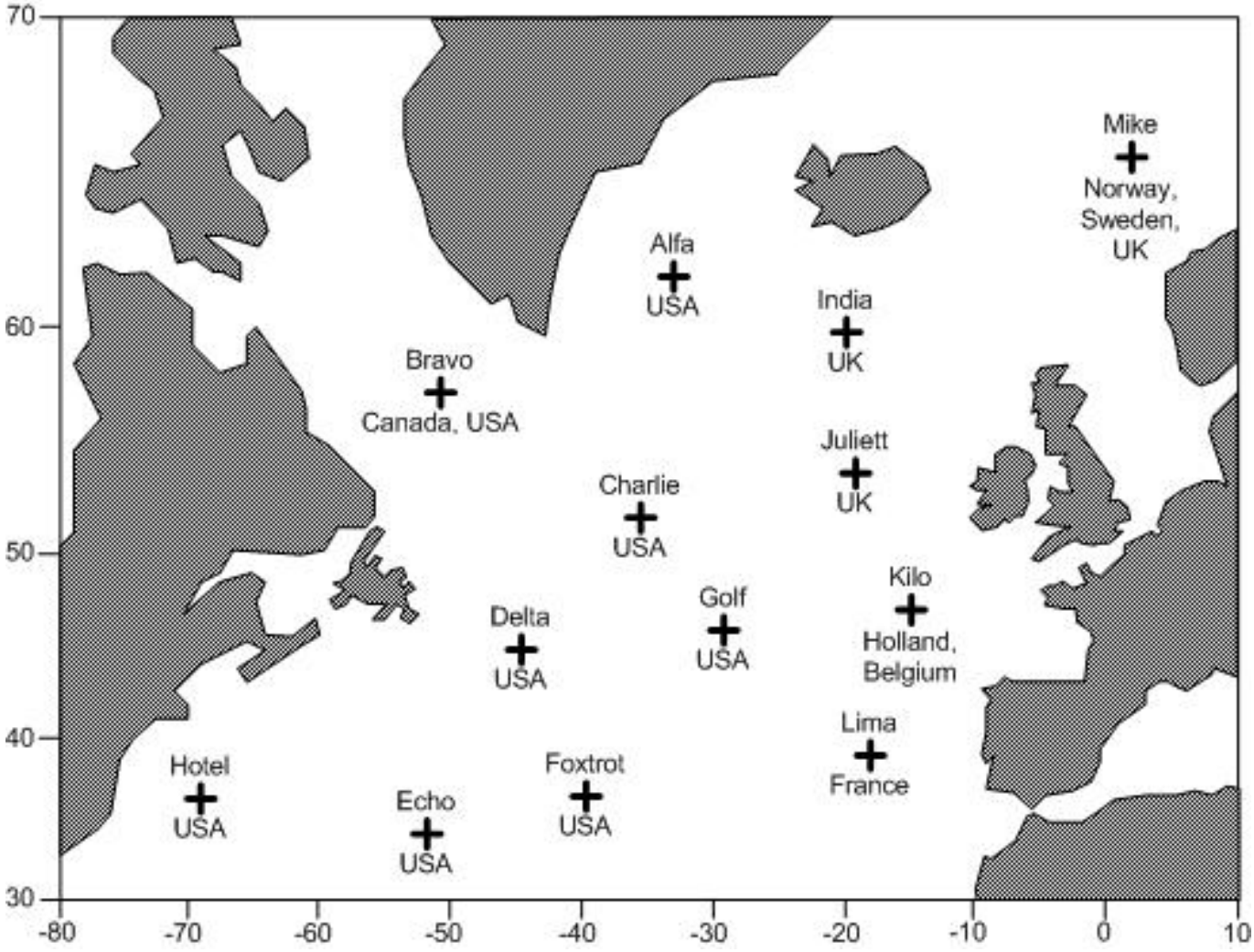
We waren gestart van Valkenburg en gingen uitermate relaxed onderweg naar ons weerschip
Deze vluchten werden tevens gebruikt om de navigatie zonder elektronische hulpmiddelen te beoefenen. Er werd dus onder andere volop zonnetje geschoten (indien aanwezig) en drift gemeten.

We vlogen toen over de Noordzee, Engeland en Ierland de Atlantische Oceaan op.
We zaten boven de wolken en de motoren waren prachtig in sync (synchtonisatie). Het mooiste geluid om bij in slaap te vallen. Maar dat deden wij natuurlijk niet.
Na enkele uren kwamen wij in de buurt van ons doel, maakten verbinding met hen en gingen in de descent (daling). We zakten langzaam in hun richting, een kleine verandering in de settings van de motoren en een beetje flaps.

We kwamen in de wolken en we begonnen licht te schudden, daardoor werden wij, voor zover nodig, nog wakkerder. We kwamen er onder uit en het schudden hield op.
Iedereen was zeer ontspannen. Tot….. Bakboord motor werd iets dikker en gaf een dreun. En nog een en nog een.
Er werden snel maatregelen getroffen om hem af te zetten. Tot …. Onze eerste vlieger was Willem Eikelboom. Een zéér ervaren, adjudant vlieger.

zijn woorden: “Laat maar lekker draaien. Hij doet het nog goed. Als hij in de soep gaat is er nog genoeg tijd om hem af te zetten. We zitten ver van huis”.
Zo gezegd zo gedaan, het klappen ging over en de motor liep na een tijdje weer als een zonnetje.
Alle instrumenten zagen er goed uit. We dropten onze post, klommen en gingen naar huis.
De vermoedelijke oorzaak was ijs in de carburator. Willem liet zich door een beetje ijs niet van de wijs brengen.
Foto 1: Ocean stations
Foto 2: De drop

Foto 3: De post container is geborgen.
Foto 4: Afscheid.

Posities van de diverse weerschepen (Ocean Stations)

Container lekko

De Container is geborgen, blijde gezichten

Afscheid